

Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)

ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿਆਗ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੋ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਦੋ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸਤਲੁਜ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਐਂਡ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ) ਲਿਮਿਟੇਡ,
ਜੁਲੰਦੁਰ ਸਿਟੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1977 ਦੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3

ਦਸੰਬਰ 17, 1985।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII) — ਧਾਰਾ 269 — ਏ (ਡੀ), 269-ਸੀ, 269-ਡੀ, 269-ਈ, 269-ਐੱਫ ਅਤੇ 269-ਐੱਚ— ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ— ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਥਾਰਟੀ— ਕੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ— ਸਹਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ— ਕੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ— ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੂਰਵ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਧਾਰਾ 269-C(2) — ਕੀ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣਾ - 'ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ' - ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ - ਕੀ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ।

(ਪਰਾ ੭)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)(ਬੀ) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੇਟ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਓਬਜੈਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ। 25.000 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
b) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ।

(ਪਰਾ ੮)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਨਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 269-ਡੀ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸਮਗਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ

Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)

ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਮਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? XX-ਏ. ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋ. ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੀਡਿੰਗਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਨਾ, ਦੀ ਧਾਰਾ 269 ਸੀ (1) ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ.

(ਪਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 269 ਏ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਇੱਛੁਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜੋ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰੀਦਣ ਲਈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲਵਾਨਾਂ ਨੇ 'ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਿਧੀ' ਅਤੇ 'ਰੈਂਟਲ ਵੈਲਯੂ ਵਿਧੀ' ਨਾਮਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਜਾਂ ਢੰਗ ਅਪਣਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੈਰਾਬਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।

(Para 18)

ਮੰਨਿਆ, ਧਾਰਾ 269A(d) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜੋ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਮਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਉਹ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸਾਈਟ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਾਈਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਸੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਹੀ ਅੰਕੜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਿਧੀ ਨਾਲੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਸ਼ਾਇਦ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ. ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਢੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਟੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 19)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਮਲਾਬੇਨ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਪਟੇਲ (1979) 118 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 134.

ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਬਾਣੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਤੇ ਹੋਰ

1981) 131 ITR 578

ਯੂਨੀਕ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ।

Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਨੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਐਕਵਾਇਰਿੰਗ
ਰੋਜ਼-2 ਅਤੇ ਹੋਰ।

1978) 1978) 112 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 111.

(ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ)

1976 ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ [ਐਕਵਾਇਰ ਨੰਬਰ 10
20 (ਏ.ਐਸ.ਆਰ.)] 1976-77, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ.ਬੀ. ਅਹੁਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਅਜ਼ੋਕ ਗਾਂਧੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਜ਼ੋਕ ਭਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਰ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ. ਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1977 ਦੀਆਂ 15 ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 12 ਅਤੇ 1978 ਦੀਆਂ ਇਨਕਮ-
ਟੈਕਸ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 269 ਐਚ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ) 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(2) ਮੈਸਰਜ਼ ਸਤਲੁਜ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਰੀਦੀ। ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ 750 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰੀਆ ਅਤੇ ਸਤਲੁਜ
ਮਾਰਕੀਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 20 ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਹਰੇਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ 608
ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। Ft. ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 12 ਮਾਰਚ 1972 ਤੱਕ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਤੰਬਰ 1973 ਤੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ
ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 6 ਤੋਂ 12 ਅਤੇ 17 ਤੋਂ 20 ਨੰਬਰ ਵਾਲੀਆਂ ਗਿਆਰਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ 1973
ਦਰਮਿਆਨ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹਰੇਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 20,000 ਕੰਪ ਟੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ,
ਸਹਾਇਕ ਟੈਂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ/ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਰੇਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ
ਵਾਜ਼ਬ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ 67,500 ਅਤੇ ਰੁ. 65,200
ਲੈਂਡ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਤੋਂ ਘੱਟ
ਸੀ।

ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਸਲ
ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ
ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 269-ਡੀ ਬੀਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ
ਕੀਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 269-ਡੀ (2) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵੀ
ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਕ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਿਪਕ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(3) ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ-ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 25,000 ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪ ਟੈਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਰੇਕ ਡਿਸਪਿਊਟ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 52,162 ਜਿਸ ਨੇ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 269 ਐਫ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਿਆਰਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 269-ਐਚ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

(4) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਹਵਾਲਾਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 269-ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 269-H ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।^੧

N

1977 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਨੇ

ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ^੧ ਕਿ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਿਸਟਰ ਆਹੁਜਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: -

1. ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
2. ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ^੨।
3. ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ

**Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)**

ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਐਸ. - ਨਰਾਇਣਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬੰਗਲੌਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147) ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ

(1) (1967) 63 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 219.

ਇਹ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਕੋਈ - ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,

(7) ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਤਠਾਅ 1 ਨੇ ਈਥੀਟਸ ਪੁਆਇੰਟ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਪ ਟੈਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ। 25,000 ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ)। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਧਿਆਇ XX-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)

ਧਾਰਾ 269-ਸੀ (2) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕੇਵਲ ਅਧਿਆਇ XX-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 269- ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਡੀ. ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- ਗੁਜਰਾਤ- II ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਮਲਾਬੇਨ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਪਡਟੇਲ (2), ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਨਸਪੈਕਟਿੰਗ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਬਾਣੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਪੋਰਟਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (4) ਅਤੇ ਯੂਨੀਕ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਨੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਐਕਵਾਇਰਿੰਗ ਰੋਜ਼-ਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਜਿਸ 'ਤੇ - ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰ. ਬੰਨੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਬਾਣੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਸਵਾਲ, ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਮੇਦਰ ਮੋਹਨ ਦੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਬਾਣੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਸ ਲਈ, ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਸਿਰਫ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ. ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, "ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਅਧਿਆਇ XX-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

(2) (1979) 118 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 134।

(3) (1981) 131 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 578.

(4) (1984) 145 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 231.

(5) (1985) 152 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 114.

ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੀਸਰਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਬਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਐਪਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੁਣ ਹਰੇਕ ਕਾਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(10) ਉਪ-ਭਾਗ (2) ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ" ਹਨ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 269 ਡੀ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਲੈ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸ਼ਬਦ, "ਕਾਰਵਾਈ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ "ਕਾਰਵਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ "ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 260-ਡੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ, "ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼" ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਥ ਹੈ ਉਕਤ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਹਨ ਨਾ ਕਿ "ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ"। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਸ਼ਬਦ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 269-ਡੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਚੈਪਟਰ XX-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਏ ਦਾ ਗਠਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਡੇਟਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ। ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣਪਾ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਦਮ. ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਏ XX-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(11) ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਣਾ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਈ ਲਓ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਏ' ਦੁਆਰਾ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 50,000 ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ-ਮੁਹੱਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ ਸੰਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ. ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਹਾਲਾਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" "ਸ਼ੱਲ" ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(12) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੀਜੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਦਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਘੱਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਈ

ਅਜਿਹੇ ਘੱਟ-ਵੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜੇਕਰ 'ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੋਵੀਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ।

(13) ਪਿਛਲੇ ਸੇਦਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 15 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਇਆ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ appa ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। . ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ-ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਇੱਥੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 269-ਡੀ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਸਿੱਖੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਬਨੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਬਾਣੀ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)। ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ: - " *****

ਜੇਕਰ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੜਾਅ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

(1) ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨਿਸ਼ਚਤ - ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "

ਬੈਂਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਸਾਧਨ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਧਾਰਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪੋਟੈਂਟ - ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਰਾਏ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 269 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। -ਈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚਨਚੇਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੱਖੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ

ਪਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਚਾਰ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਿਤ ਧਿਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਈਲਿੰਗ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਰਥਹੀਣ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਅਟੱਲ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 269-ਈ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)

(15) ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਮਲਾਬੇਨ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਪਟੇਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਗੁ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਕ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਪ੍ਰੀਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਪੋਰਟਸ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਵਿਮਲਾਬੇਨ

ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਪਟੇਲ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਫਿਰ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 269-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਖੰਡਨਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ - ਮਹਾਵੀਰ ਮੈਟਲ ਵਰਕਸ ਪੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (7) ਜੋ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਇਕ ਅਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਵੀਰ ਮੈਟਲ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 209-ਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) (1974)95 ITR 97.

ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ:

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ (2) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ, 'ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ' ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਜੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ *fer* ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ 269-ਈ (3) ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ।”

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤਰਕ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭੁਲੇਖੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਵਧੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 25 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਈਐਸਆਈ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 269-ਈ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਸਾਰਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਅਟੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਵਿਚਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੂਰਵ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ* ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। *ਵਿਮਲਾਬੇਨ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਪਟੇਲ ਦਾ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਕਲੀ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਰਕ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਮਾਨਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਣਗਿਣਤ *ਸਚੇ* ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ, ਕਦੇ ਉੱਥੇ

Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)

ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਡੇ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਕੁਝ ਇਕੋ ਹੈ; ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਤੀਓਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। (ਬੀ) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ - ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਏ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਤਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ ਧਨ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਫੈਲ ਰਹੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ।

(15) ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਧਾਰਾ 269-ਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਾ 269-ਡੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਪੱਤੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ

ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(16) ਦੂਜਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ XX-A ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ। ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਹੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਵੀਰ ਮੈਟਲ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 269-ਸੀ (1) ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(17) ਤੀਸਰੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਿਧੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦੇਵਗੰਗਾ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਵਰਭੰਦਰਪਾ ਆਦਿ (8) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਏ. ਪ੍ਰੋਮਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ , (9)। ਪੀ. ਵਰਭੰਦਰਪਾ ਦੇ ਵਿੱਚ

(8) ਏਆਈਆਰ 1984 ਐਸਸੀ 774

(9) (1985) 153 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 774.

ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸਲ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸੰਭਾਵੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ. ਏ. ਪ੍ਰੋਮਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 269-ਏ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਥਿਹਾਸਕ। ਇੱਛੁਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜੋ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜੋ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲਵਾਨਾਂ ਨੇ "ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਿਧੀ" ਅਤੇ "ਰੈਟਲ ਵੈਲਯੂ ਵਿਧੀ" ਨਾਮਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ. ਪ੍ਰੋਮਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੁਢਲੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਖਾਲੀ ਪਏ ਪਲਾਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋ ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਸਾਈਟਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਗੇ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(19) ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਭਰਦੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪੂੰਜੀਕਰਣ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ -ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਟਿਆਲਾ-1 (10) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 269-ਏ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜੋ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਉਹ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸਾਈਟ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਟਾਇਲ ਸਾਈਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਸੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਦੀ ਮਾਰਕੀਟ, ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਹੀ ਅੰਕੜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਿਧੀ ਨਾਲੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਮੋਹਨ*, (11) ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ - ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। *ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ* ਕਿਰਾਇਆ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, *ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਢੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ

ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ।

(20) ਅੰਤ ਵਿੱਚ ^ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੈਲਯੂਅਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤ

**Sutlej Chit Fund and Financiers (Pvt.) Ltd., Jullundur City v.
Commissioner of Income Tax (S. P. Goyal, J.)** >

ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਲਈ - ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 269-ਐੱਚ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਰਪੱਖ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(21) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. — ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਨਰ 7 ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ, -ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1982 ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 348.

ਦਸੰਬਰ 17, 1985।

1948 ਦਾ XLVI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 21 — ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਕਿਹਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ